

Mārupes novada teritorijas plānojuma 2014.-2026.gadam grozījumu izstrādes Darba grupas sanāksme,

TPG 3.redakcijas Publiskās apspriešanas rezultātu izvērtēšana

PROTOKOLS

SANĀKSMES NORISES DATUMS UN VIETA: 2020.gada 14.augusts, Mārupes Kultūras nama zāle

SANĀKSMI VADA: Dace Žīgure

SANĀKSMES DALĪBNIEKI: (reģistrācijas lapa 1. pielikumā)

- Dace Žīgure, TPG Izstrādes vadītāja, Mārupes novada pašvaldības teritorijas plānotāja
- Neils Balgalis, Izstrādātāja pārstāvis, SIA "Grupa93"
- Guntis Ruskis, deputāts, Attīstības un vides jautājumu komitejas priekšsēdētāja vietnieks
- Pēteris Pikše, deputāts, Attīstības un vides jautājumu komitejas priekšsēdētājs
- Līga Kadiģe, domes priekšsēdētāja vietniece
- Jānis Lībietis, deputāts
- Nadīna Millere, deputāte
- Dace Štrodaha, deputāte
- Jānis Lagzdkalns, deputāts
- Valdis kārkliņš, Pašvaldības īpašumu pārvaldes vadītājs
- Ira Dūduma, deputāte
- Mārtiņš Bojārs, Domes priekšsēdētājs
- Andris Puide, deputāts
- Lauma Erdmane, Mārupes novada pašvaldības zemes lietu speciāliste
- Gaļina Sušiņina, Mārupes novada pašvaldības Juridiskās nodaļas vadītāja
- Klinta Alpa-Šulmane, Izstrādātāja pārstāvis, SIA "Grupa93"
- Ilze Krēmere, Mārupes novada pašvaldības Attīstības nodaļas vadītāja

SANĀKSMES SĀKUMS: 10:00

SANĀKSMES DARBA KĀRTĪBA:

- Informācija par Publiskās apspriešanas norisi.
- Apspriešanas ietvaros saņemto priekšlikumu un iebildumu izvērtēšana.
- Priekšlikums Teritorijas plānojuma grozījumu tālākai virzībai.

D. Žīgure atklāj sanāksmi un iepazīstina klātesošos ar sanāksmes mērķi – izskatīt un izvērtēt iesniegumus un vienoties par to kāds būtu pieņemams lēmums noslēdzoties publiskajai apspriešanai. Darba grupai ir iesniegts saņemto iesniegumu apkopojums, ietverot priekšlikumu par ierosinājumu un iebildumu vērā ņemšanu vai noraidīšanu.

1. Informācija par Publiskās apspriešanas norisi.

D. Žīgure informē, ka publiskā apspriešana norisinājās no 2020.gada 16.marta līdz 10.jūlijam. Tās ietvaros notika publiskās apspriešanas sanāksme 2020.gada 6.jūlijā, kuru apmeklēja ievērojams

skaitis interesentu (ap 120 reģistrēti dalībnieki), saņemti vairāk kā 550 personu iesniegumi. Lielākais uzsvars publiskās apspriedes diskusijās un iesniegumos ir bijis uz noteikto JC3 teritoriju pie Kantora ielas.

Noslēdzoties apspriešanai ir jāpieņem lēmums vai nu par dokumenta apstiprināšanu, par dokumenta pilnveidošanu vai par izstrādes pārtraukšanu un tā izstrādi atbilstoši jaunam darba uzdevumam. Lai šādu lēmumu pieņemtu, ir sagatavots izvērtējums par publiskās apspriešanas laikā saņemtajiem iesniegumiem. Iesniegumi tabulā ir sagrupēti pa līdzīgām tēmām, lai diskutējot nebūtu jāatkārtojas. Priekšlikumi par vērā ņemšanu vai noraidīšanu ir sagatavoti ar pieņēmumu, ka tiek izstrādāta jauna redakcija, jo ierosināti ļoti daudzi labojumi, tai skaitā pēc būtības atbalstāmi priekšlikumi, ir bijusi ļoti liela aktivitāte un iebildumi par plānošanas dokumentu, līdz ar to 3.redakcijas apstiprināšanu bez labojumiem nevarēsīm atbalstīt. Savukārt, ja tiks lemts, ka 4. redakcija netiek izstrādāta, tad priekšlikumi nav attiecināmi. Kontekstā varētu būt diskusija arī par pilsētas statusu - vai par to domājam, ja paredzam 4.redakciju. Tiek uzsvērts, ka TPG grozījumu izstrādei ir apstiprināts darba uzdevums, kur ir noteikti konkrēti mērķi (tai skaitā papildināti ar mērķi par transporta plāna izstrādi), ir bijušas jau 3 redakcijas, un arī turpmāk 4.redakcijas gadījumā būtu jāturas pie darba uzdevumā noteiktajiem mērķiem un respektējot iepriekš diskusijās panāktos risinājumus.

2. Apspriešanas ietvaros saņemto priekšlikumu un iebildumu izvērtēšana:

J.Lībietis uzdod jautājumu, vai tad, kad apvienos novadus un Mārupe kļūs par pilsētu, būs jāizstrādā jauns teritorijas plānojums?

D.Žigure skaidro, ka jauni saistošie noteikumi par teritorijas plānojumu jāpieņem līdz 2025. gada beigām. Attiecībā uz pilsētas statusu ir neskaidrs regulējums, jo nav īsti saprotams, kas un kādā kārtībā nosaka robežu un statusu. Likumas paredz, ka robežu nosaka Ministru kabinets.

N.Balgalis piekrīt, ka to nosaka Ministru kabinets. Atkarībā no tā, kā mainās nosacījumi, tad robežu nosaka tā kā pašreiz to redzam, vai arī diskutējam par citu teritoriju.

M.Bojārs norāda, ka Mārupes robežas pašvaldībā ir noteiktas un tās arī ir pilsētas robežas. Tās nepārskata. No VZD skaidrojuma, noprasts, ka tagad robeža nav jāpārskata, ir bijusi prasība tās precizēt pa īpašumu robežām un tas arī tiks izdarīts.

N.Balgalis rezumē, ka pašvaldības nostāja šobrīd ir nemainīt Mārupes ciema robežu – ciems pārvēršas par pilsētu esošās robežās.

D.Žigure akcentē problēmu, ka likumdošana nav viennozīmīga. Principā no likuma izriet, ka Ministru kabinets nosaka pilsētas statusu, pamatojoties uz pašvaldības lēmumu. Pašvaldība piedāvātu robežu un tie būtu atsevišķi MK noteikumi vai rīkojums, kas ir augstāka līmeņa dokuments kā teritorijas plānojums un tad pašvaldībai būtu jāvērtē vai ir nepieciešami grozījumi teritorijas plānojumā. Taču likumā tas nav precīzi atrunāts.

M.Bojārs norāda, ka ir pieņemts likums, kas nosaka, ka Mārupes ciems ir pilsēta ar 2022.gada 30.jūniju. Priekšlikums ir Mārupes ciema robežas saglabāt esošās, Mārupes ciemu nepaplašināt.

D.Žigure norāda, ka tad tas atšķiras no līdzšinējās plānojuma grozījumu redakcijas un mērķiem, bet arī šādu priekšlikumu mēs varam turpmāk vērtēt.

I.Krēmere secina, ka tas tad ir jauns priekšlikums, ko jāskata pie nākamās redakcijas izstrādes. Sanāksmē izskatāmi tie priekšlikumi, kas ir iesniegti par 3. redakciju.

A.Puide ierosina sākumā diskutēt un vienoties, vai būtu izstrādājama 4. redakcija, vai tomēr vajadzētu lemt par pauzi, atsaucoties uz jau iepriekš diskutētajiem iemesliem (reformas sekas un VARAM nostāja par plānojumu izstrādes lietderību). Norāda, ka ļoti daudz kas nav skaidrs. Izsaka bažas, vai ir pamatoti šobrīd turpināt izstrādi un tērēt naudu.

N.Millere iesāk diskusiju par plānojuma grozījumu izstrādes uzsākšanas mērķiem un norāda uz attīstības plānošanas pieeju, ka pilsētā ir arhitekts, kurš atbild par to kāda izskatīsies pilsēta. Runājot par teritoriju, kur saņemt lieli iebildumi par mainīto zonējumu, norāda, ka agrāk apkārt kapiem bija rekreācijas teritorija un vaicā, kur tā ir pazudusi? Norāda uz nepieciešamību veidot vienotu koncepciju, veidot harmonisku vidi, piemēram ap kapiem paredzēt mazstāvu nevis daudzstāvu teritorijas, kas ir pret pilsētplānošanas noteikumiem.

D.Žigure skaidro, ka savrupmāju zonējums šajā apkārtnē spēkā no 2013. gada. Iepriekš bija zona, kurā bija zaļā josla, bet ar detālplānojumiem daļa īpašumi ir pārvērsti par savrupmāju teritorijām. No rekreācijas zonas ir saglabājušies atsevišķi īpašumi ar mežaparka zonējumu, bet faktiski zona ir atstāta apbūvei. Tas ir izdarīts jau 2013. gadā, nevis ar šiem grozījumiem. Tad būtu jārunā par to, ka šo teritoriju atkal par jaunu plānojumā būtu jānosaka par rekreācijas teritoriju. Rekreācijas teritorija tieši ap kapiem nekad nav bijusi, tas tādā gadījumā ir jauns priekšlikums, kas attiecas uz privātiem apbūves gabaliem.

N.Millere rosina jautājumu par darba uzdevumu, kāds bijis plānojuma grozījumiem.

A.Puide secina, ka jautājums ir par izmaiņām saistībā ar rekreācijas zonējumu, taču tās notika 2013. gadā nevis šo grozījumu laikā. Nevar tagad atkal pārvērst par rekreācijas teritoriju īpašumus, kur pirms 10 gadiem atļauta apbūve, tad būtu tiesvedības. Ir jāseko līdzi, lai nebūtu pēkšņi no 3 uz 5 stāviem, bet nevaram pārvērst par rekreācijas teritoriju. A.Puide arī uzstāj, ka īpašnieki ir jāinformē, ja krasi mainās izmantošana, kaut arī tas nav paredzēts likumā, jo tas ļautu izvairīties no dažādām problēmām.

N.Millere uzskata, ka teritorijas plānojums ir haotisks.

D.Žigure sniedz komentāru attiecībā uz TPG izstrādes pieeju, norāda uz konkrētiem darba uzdevumiem 2017.gadā, uzsverot, ka nekad nav bijis uzdevums TP grozījumos skatīt jaunas stratēģijas. Izmaiņas šajā teritorijā (JC3 zonējums gar Kantora ielu) bija rezultāts tam, ka skatāmie kāda attīstība ir plānota stratēģijā un redzam iesniegumus un spēkā esošos detālplānojumus, un šo visu faktoru kombinācijā veidojas risinājums - pieeja, ka gar Kantora ielu, kur ir intensīva satiksme, paredzam jaukto apbūvi, kāda tā ir bijusi arī iepriekšējā (2004.gada) plānojumā uz kā pamata ir bijuši daudzi detālplānojumi, kas joprojām ir spēkā. Uz tā pamata šajās zonās tika izveidota JC3 teritorija. Kopā ar izstrādātājiem ir veikts izvērtējums. Ņemot vērā, ka Mārupes ciems attīstās un ir nepieciešamas ne tikai dzīvojamās teritorijas, bet arī biroji un pakalpojumu teritorijas, ir piedāvāts šāds risinājums. Zonējuma maiņa ir komplekss priekšlikums, tas neradās no tā, ka kādam tur ir vajadzīga piecstāvu māja. Lūdzu ņemt vērā, ka zonējuma ir pašvaldības speciālistu priekšlikums, tas nav pakārtots konkrētam iesniegumam.

A.Puide vērš uzmanību uz to, ka tomēr vienlaikus izvēlēts zonējums, kas pieļauj 5 stāvus.

D.Žigure atsaucas uz konkrētu tiesvedību un detālplānojumiem, kas bijis pamatā šādam risinājumam. Norāda, ka apbūves augstums protams tiktu pārskatīts, taču būtiskāk būtu vienoties konceptuāli – vai paredzam šeit zonējumu, kas atļauj visa veida dzīvojamo apbūvi (savrupmājas, rindu, daudzdzīvokļu mājas) un arī pakalpojumus. Un ja turpmāk par to runājam, tad pie nosacījuma, ka apbūve ir līdz 3 stāviem, ne augstāka. Bet pamatmērķis JC3 zonējumam ir nevis daudzdzīvokļu mājas, bet jauktas, aktīvas teritorijas, pakalpojumi.

M.Bojārs norāda, ka esošais plānojums ir spēkā līdz 2026. gadam, būvvalde ar šiem dokumentiem reāli strādā. Bet grozījumu izstrāde ir būtiski aizkavējusies, un sabiedrība uzskata ka viss ir nepareizi. Izsaka priekšlikumu palikt pie esošā plānojuma, kas netraucē attīstīties, tas paredzēts uz 25000-30000 iedzīvotāju. Nav nepieciešams izmaiņas, lai palielinātu iedzīvotāju skaitu. Vajag saglabāt privātmāju apbūvi, kāda Mārupei ir raksturīga. Jāsaprot, vai ir nepieciešams šķiest laiku un spēku virzot tālāk grozījumus, ja ir skaidrs, ka tāpat būs jauni iebildumi un pārsūdzēšana. Jāvadās pēc likuma par reformu, un ministrijas nostājas, kas uzskata, ka tikai tie novadi, kas nemaina robežas, var strādāt pie plānošanas dokumentiem, bet pārējiem jāvadās no reformas likuma, kas nosaka to, ka jāizstrādā jaunie plānošanas dokumenti līdz 2025. gadam. Tāda ir ministrijas nostāja.

J.Lībietis piekrīt, ka vispirms ir jāizlemj vai turpinām grozījumu izstrādi, lai nebūtu lieka diskusija par risinājumiem, kurs varbūt šobrīd nemaz neizstrādāsim.

M.Bojārs uzsver, ka jāpaliek pie esošā plānojuma.

D.Žigure atzīst, ka pie patreizējiem apstākļiem iespējams tiešām grozījumu izstrādes pārtraukšana ir labākais variants, jo ir ļoti daudz neskaidrību un risku, taču tad saglabājas jautājums tieši par spēkā esošā plānojuma piemērošanu, tai skaitā spēkā esošo detālplānojumu piemērošanu. D.Žigure norāda uz teritorijām, kurās ir spēkā esoši detālplānojumi, saskaņā ar kuriem tās nav savrupmāju apbūves teritorijas. Būvvaldei izsniedzot būvatļaujas būtu jāvadās pēc DP, jo tie ir spēkā esoši. Lūdz skaidrot, kā strādāt šajā situācijā, ja tiek uzskatīts, ka varam strādāt ar esošo plānojumu un tas netraucē.

N.Millere jautā vai detālplānojumus nevar atcelt? Tie, kam ir būvatļauja, lai būvē, bet tos, kam nav, jāatceļ.

D.Žigure skaidro, ka detālplānojumu var atcelt, ja to ierosina visi detālplānojuma teritorijā esošie īpašnieki vai gadījumā, ja tas ir izvērtēts un iekļauts kā atceļams saistošajos noteikumos, ar kuriem tiek apstiprināts teritorijas plānojums vai lokālplānojums vai attiecīgi plānojuma grozījumi. Žigure norāda, ka tieši tas tika paredzēts ar grozījumiem – 80 detālplānojumi tika ar saistošiem noteikumiem atcelti, taču Saistošos noteikumus VARAM apturēja, tie nav spēkā, detālplānojumi tāpat joprojām ir spēkā. Vēl pašvaldība var atcelt detālplānojumu, kura realizācija nav uzsākta visā tā teritorijā. Tad saskaņā ar mūsu apbūves noteikumiem, pašvaldībai ir tiesības izvērtēt un pieņemt lēmumu par atcelšanu. Šajā teritorijā visu DP realizācija ir uzsākta, tāpat kā lielākajā daļā novadā. Tikai atsevišķi detālplānojumi vispār nav uzsākti.

G.Sušņina norāda, ka pie Kantora ielas detālplānojuma realizācija ir uzsākta, milzīga teritorija ar esošām ielām un apbūvi jau sākot no 2001. gada. Tukšās teritorijas ir tikai daļa no jau realizētā DP teritorijas. Atcelt var integrējot esošajā, vai visiem īpašniekiem sanākot kopā un uzrakstot iesniegumu.

L.Erdmane un G.Sušīņa papildina, ka teritorijai ir ļoti daudzi īpašnieki, tas ir viss rajons no K.Ulmaņa gatves līdz Kantora ielai, ietverot arī Druvas ielu un Daibes ielu, kur ir daudzdzīvokļu mājas.

D.Žigure apliecina, ka mērķis ir atcelt vecus detālplānojumus, tai skaitā šo 2001.gada detālplānojumu. Tas arī tika paredzēts grozījumos, par to nav runa. Problēma ir to atcelt ārpus TP grozījumu procedūras.

G.Sušīņa: Ir nomainījušies 2 teritorijas plānojumi un bijuši jau vieni grozījumi, bet šis DP vienmēr ir bijis spēkā. Tur daudzveidība ir ļoti izteikta, milzīgs kvartāls, viens no pirmajiem detālplānojumiem, kas pēc būtības aizstāj pirmo teritorijas plānojumu (ir tam pamatā).

Notiek diskusija par iespējām mainīt situāciju izstrādājot detālplānojuma grozījumus vai lokālplānojumu, secināts, ka pie apspriešanas sagaidāma šī pati problēma un dažādie viedokļi par risinājumiem.

J.Lībietis piekrīt, ka ir jāaptur plānojuma grozījumu izstrāde.

P.Pikše piekrīt, ka ir loģiski mainīt atļauto izmantošanu uz daudzveidīgāku, jo pamatā ir esošā izmantošana, kas atļauta ar detālplānojumiem, kā arī plānojuma grozījumu risinājums nodrošināja pietiekamu attālumu starp ēkām. Vērš uzmanību, ka ir skaidrojais iebildumu sniedzējiem par spēkā esošajiem detālplānojumiem, kas paredz ne tikai savrupmājas, bet arī citas izmantošanas (tai skaitā nelabvēlīgākus nosacījumus) un augstākus stāvus, taču cilvēki tajā neieklausās un grib panākt, ka tiek saglabāts savrupmāju zonējums neanalizējot pārējos nosacījumus. Uzskata, ka iebildumi un aktivitāte ir tik liela, ka jāpiekrīt iepriekšējam zemes izmantošanas mērķim, taču faktiski arī ar to iedzīvotāji būs neapmierināti.

D.Žigure aicina izlemt arī par to, vai attiecinām savrupmāju zonējuma atgriešanu tikai uz konkrēto teritoriju ar lielu daudzumu iesniegumu, vai arī uz visām JC3 teritorijām gar ielu? Tiek minēti konkrētie iesniegumi par īpašumiem Kantora ielā un arī gar Vārpu ielu. Norāda ka ir arī iesniegumi ar pretēju viedokli.

P.Pikše norāda, ka iedzīvotāji JC3 zonējumā saskata tikai piecstāvu mājas, bet pašvaldībai ir jārespektē tik intensīvi iebildumi. Vienlaikus, pēc DP ir saprotams, ka vienalga tur ne visur būs savrupmājas.

D.Žigure norāda, ka bija plānots vecos detālplānojumus atcelt, lai nerastos šīs pretrunas, nebūtu pareizi saglabāt šo situāciju. Atsevišķās situācijās ir saglabājami detālplānojumi, bet pamatā būtu jāintegrē jaunajā zonējumā. Gar Gaujas ielu, Kantora ielu, Rožu ielu, kur ir intensīvāka cilvēku plūsma – gar šo ielu malām, arī pie savrupmāju teritorijas zonējuma, kā papildizmantošana ir noteikti pakalpojumi. Veidosies situācija, ka daudzdzīvokļu mājas tur parādīties nevar, bet publiska rakstura objekti, pakalpojumi, tirdzniecība, tur tāpat varētu parādīties. Pie tam plānojuma grozījumu risinājumā tika ieviesta pieeja, gar aktīvākajām ielām paredzēt šo pakalpojumu iespējamību pat bez publiskās apspriešanas, tāpēc tad kontekstā būtu jālemj arī par šo nosacījumu. Bet arī tas tika ielikts ar domu, ka tas novadam un ciema attīstībai ir nepieciešams.

A.Puide vērš uzmanību, ka iepriekš ir bijuši iesniegumi par kafejnīcu Gaujas ielā un cilvēki iebilduši, bet tagad sanāk tā, ka ir atrasts caurums, kā iztikt pēc iedzīvotāju iesaistes.

D. Žigure atzīst, ka tas tā varbūt arī izskatās, bet mērķis ir dzīvināt teritoriju, daudzveidīgu apbūvi gar ielu, lai būtu iespēja attīstīt pakalpojumus. Tā ir izšķiršanās vai to atbalstām, bet ja visi tiešām uzskata, ka tas ir galīgi nepareizi, tad šis nosacījums ir jāpārskata, bet tas tika ielikts mērķtiecīgi.

A.Puīde norāda, ka par šādiem risinājumiem, niansēm ir laicīgi jādiskutē ar visiem, lai tas nebūtu zināms tikai šauram speciālistu lokam.

D.Žigure atgādina, ka par visiem šiem jautājumiem runāts jau kopš 2017. gada, pieņemot, ka sākums jau sen ir aizmirsts, bet par to esam runājuši darba grupā. Piebilst, ka šādā situācijā ir ierobežots būves apjoms, tā nevar būt apjomīga būve, bet gan lokāls, vietējas nozīmes objekts (līdz 500 m²). Ja plānots kaut kas lielāks, tad joprojām nepieciešama publiskā apspriešana. Nosacījumus varam precizēt/mainīt, bet ideju kā tādu iesaka saglabāt.

A.Puīde un P.Pikše atzīst, ka šāda ideja kopumā ir atbalstāma, ja tā ir pārdomāta.

N.Balgālis norāda, ka svarīgi, ka tā nav blīvi apbūvēta savrupmāju teritorija, prasās pakalpojumi.

A.Puīde atgādina, ka joprojām nav izlemts, vai mēs virzāmies tālāk. Sabiedrība arvien aktīvāk piedalās procesā (sniedz iebildumus), ne tikai Kantora ielas iedzīvotāju grupa, līdz ar to tā tendence veidojas, ka jo tālāk iesim, jo "dziļāk purvā". Saistībā ar to, ka arī valsts, ministrijas personā, domā savādāk kā pašvaldība, iespējams ir jāapstājas ar izstrādi.

D.Žigure ierosina tomēr uzklaust apkopojumu par saņemtajiem priekšlikumiem kopumā, lai saprastu publiskās apspriešanas iebildumu saturu - par ko ir bijuši iebildumi, kas uztrauc novada iedzīvotājus, un kas ar ierosinājumiem būtu darāms, un tad atgriezties pie lēmuma par pārtraukšanu vai turpināšanu.

Žigure iepazīstina ar saņemtajiem iesniegumiem: iesniegumu grupa par savrupmāju zonējumu pie Kantora ielas ar daudziem parakstiem (līdzīgi arī pie Lielās ielas); par dabas un apstādījumu teritorijas noteikšanu pie Jaunmārupes (ar 30 iesniegumiem); par mazaizsaimniecību teritorijām ārpus ciema (kur prasa atstāt iespēju sadalīt īpašumus sīkāk apbūvei, par ko jau iepriekš diskutēts un lemts, ka to visu nevar iekļaut Jaunmārupes ciema teritorijā) – līdzīgi arī teritorijai pie Vētras ciema; par Bierīņu purva teritoriju (kur pie izmaiņām noteikti jāvadās no novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas); par noraidījumu paredzēt mazstāvu daudzdzīvokļu apbūvi teritorijā pie Tīraines dārziem (kā iemesls norādīta nepietiekama transporta infrastruktūra, tomēr plānošanas dokumentos vienlaikus tiek plānots gan transports gan zonējums) u.c. atbilstoši apkopojuma tabulai par priekšlikumu vērā ņemšanu vai noraidīšanu. Ir atsevišķs uzņēmums, kas ir prasījis, lai paredz vieglās ražošanas teritorijā atļaut arī smago ražošanu, jo viņam ir ķīmiskās smērvielas vai kas tamlīdzīgs un viņš nevar dabūt atļauju savai darbībai, bet darbība nav atbilstoša arī šobrīd spēkā esošajam TP, līdz ar to – vai vajadzētu šeit akceptēt tādu izņēmumu (domājams, ka nē).

A.Puīde jautā, kas tieši neatbilst spēkā esošajam TP un kā tas tika konstatēts?

I.Krēmere skaidro, ka tika prasīta B kategorijas atļauja Vides pārvaldei un Vides pārvalde prasa pašvaldībai, vai tas atbilst plānojumam. Īpašnieks vēlas saņemt Eiropas fondu līdzekļus, tādēļ nepieciešama atļauja, ko nevar saņemt pie konkrētā zonējuma. Pašvaldība savukārt norāda uz atļautām izmantošanām un to, ka tā ir vides pārvaldes kompetence lemt, vai konkrētā darbība tam atbilst. Vides pārvalde nevēlas uzņemties atbildību, bet pašvaldība nevar uzņemties atbildību to izlemt.

N.Balgalis apstiprina šādu problēmsituāciju.

A.Puīde jautā, vai ir reģistrēta uzņēmējdarbība?

D.Žigure atbild, ka tur ir noliktava, kas ir pārbūvēta. Teritorijā ir atļauta vieglā ražošana. Problēma radās tajā, ka Vides pārvalde prasa vai ķīmisko produktu ražošana atbilst mūsu zonējumam, mēs sakām, ka nevaram pateikt vai tā ir vieglā ražošana vai nē, jo tā īsti nav mūsu kompetence. Arī LIAA prasa kritērijus, ka ir jāatbilst atļautajai izmantošanai, un tas rada problēmas arī citiem uzņēmumiem, kas prasa Eiropas atbalstu un ja viņiem ir ražošana. Tas ir bijis par pamatu atsevišķās vietās mainīt uz zonējumu, kurā ir atļauta ražošana, tā kā dažiem uzņēmējiem šis šobrīd ir sāpīgs jautājums un tagad tiek ierosināti arī lokālpilnojumumi.

D.Žigure turpina skatīt saņemtos iesniegumus: skatīti iesniegumi, kur teritorijās pie Daugavas ielas tiek prasīts mainīt zonējumu uz JC3, lai attīstītu pakalpojumus (kur saskatām iespēju atbalstīt). Papildus iesniegumi par tehniskās apbūves teritoriju pārlikšanu par DA teritoriju. Iesniegumi par sarkano līniju izmaiņām un atcelšanu vairākās teritorijās - tai skaitā varam piekrist noņemt sarkano līniju priekšlikumu pie Ošu ielas, tādējādi atstājot īpašnieku ziņā risināt piekļuvi īpašumiem pie situācijas, ja būs vēlme dalīt īpašumus. Vairāki iesniegumi, kas attiecas uz sarkanām līnijām, kas nav šo grozījumu priekšlikums, attiecīgi nav pamata tās mainīt (ceļš pie īpašuma Graši, Gaujas ielas savienojums ar lapiņu dambi), atsevišķās situācijās būtu iespējams piekrist precizējumiem. Tiek ziņots par iesniegumu, kas saņemts par īpašumu "Kurbes-1", kur iesniegumā faktiski tiek prasīts mainīt uz risinājumu (pēc būtības), kāds tika paredzēts ar redakcionālo labojumu redakciju un tika pārsūdzēts ministrijā (šādā situācijā ierosina palikt pie risinājuma, kur ceļi noteikti kā TIN teritorijas, kas precizēamas ar detālpilnojumumu, jo zonējuma un sarkano līniju risinājumi ir prasīti pretrunīgi). Saņemts iesniegums likvidēt sarkanās līnijas, kas paredzētas ar detālpilnojumumu "Stīpnieki" un nepieciešamas, lai varētu paredzēt īpašuma Stīpnieki sadalīšanu.

N.Millere vaicā, par ceļu tīklu šajā teritorijā. Vaicā, vai šāds ierosinājums ir noraidāms?

L.Erdmane norāda, ka tas ir pašu īpašnieku ierosināta detālpilnojumuma risinājums. Esam ierosinājuši noraidīt.

D.Žigure turpina iesniegumu apkopojuma izskatīšanu. Diskutē par iesniegumu saistībā ar ceļu kategoriju maiņu, lai paredzētu augstākas intensitātes ceļu gar iesniedzēja īpašumu. Pretējs viedoklis saņemts no tuvējā īpašuma īpašnieka, kurā savukārt lūgts likvidēt plānoto savienojošo ceļu, kas patiesībā paredz mazināt transporta plūsmas ietekmi uz paša iesniedzēja īpašumu. Citā iesniegumā prasīts likvidēt sarkanās līnijas, pamatojoties uz zemes ierīcības projektu, ko varam daļēji atbalstīt un likvidēt sarkanās līnijas pavisam, atstājot piekļuves jautājumu īpašnieku ziņā (jo pārlikt sarkanās līnijas nepieļauj Augstsprieguma tīkla nosacījumi).

D.Žigure informē par iesniegumiem vairākās versijās par tēmu - kailciršu veikšana mežos ārpus ciema teritorijām, ar prasību pašvaldībai konkrētajās zemes vienībās, kas ir Rīgas mežu īpašumā, aiz Jaunmārupes, pie ceļa uz Pelēm, paredzēt aizliegt veikt kailcirti un vispār skatīt iespēju novadā aizliegt kailcirtes. Informē, ka par šo ir saņemti gan Zemkopības ministrijas, gan VARAM atbildes par to, ka normatīvais regulējums tādu aizliegumu neparedz. Tas ko pašvaldība varētu darīt, ja tāda nepieciešamība būtu, tad vienojoties ar zemes īpašnieku veidot mežaparka teritoriju, bet tas prasa konkrētas vienošanās par to, kas teritorijā tiek darīts, kā tas tiek apsaimniekots un paredz arī kompensāciju īpašniekam par to, ka mežs nevar tikt saimnieciski izmantots. Pašvaldība līdz šim nav šīs teritorijas skatījusi kā rekreācijas teritorijas, jo esam skatījuši citas teritorijas, kurās tiešām

zinām, ko mēs paredzam darīt, līdz ar to šajā gadījumā papildus zonējuma maiņu nesaskatam par nepieciešamu. Arī Rīgas meži norāda, ka nepiekrīstu šeit paredzēt rekreācijas teritoriju.

N.Millere jautā, kāds ir priekšlikums?

I.Krēmere un D.Žigure norāda, ka priekšlikums būtu noraidāms. Tas ko varētu skatīt, ja veidojam jaunu redakciju – regulēt/aizliegt kailcirtes ciema teritorijā, jo to likums pieļauj. Ja redzam tādu nepieciešamību, tad to varam.

Notiek diskusija par ierosinājumu noteikt kailcirtes aizliegumu ciema teritorijā. **M.Bojārs** jautā, kādēļ būtu jāaizliedz kailcirtes? Meža likums nosaka kā mežs jāapsaimnieko un ja mežs ir izaudzis, tad to varētu cirst. Kādēļ būtu jāaizliedz cirst, ja spēkā ir meža likums. **D.Žigure** skaidro, ka tas viss ir skatāms kontekstā, kur mežs atrodas, vai to ir iespējams saimnieciski intensīvi izmantot ņemot vērā apkārtējās teritorijas. Ja mežs ir savrupmāju rajonam pa vidu, tad ko nozīmē veikt kailcirti šādā ciema teritorijā esošā mežā. Jāvērtē, kāds ir mērķis atstāt meža teritorijas starp dzīvojamām zonām, arī darba uzdevumā plānojuma grozījumiem ir mērķis palielināt zaļās teritorijas ciema teritorijā.

M.Bojārs norāda uz apsaimniekošanas jautājumiem, ja dabas teritorijas veido privātā īpašumā, norādot, ka šāda pieeja prasītu ieguldījumu šo zemju atpirkšanai.

D.Žigure un **A.Puide** piekrīt viedoklim, ka būtu pareizi šādas teritorijas atpirkt/pārņemt pašvaldības īpašumā. **A.Puide** norāda, ka jāsauglabā zaļās teritorijas un iespējams jāatpērk. Mārupē vajadzīgi vairāk meži. Jo te veidojas pretruna – paši ierosinām zaļo teritoriju joslas, kur praktiski nereāli veidot labiekārtojumu, pieaicinām speciālistus, tērējam naudu, taisām šūpoles un apstādījumus, bet citur atļaujam cirst mežus.

I.Krēmere piebilst, ka ciemu teritorijās neatradīsim tādus mežus kā saprotam mežu izpratnē, tie ir mežu pudurīši, bet viņiem ir meža apakšzona, par to ir stāsts. Uzsvars ir uz ciemu teritorijām.

A.Puide atgādina, ka ir bijuši vairāki gadījumi, kad mežu nogriež līdz ar zemi un pēkšņi tur ir ciemats, no tā vajadzētu izvairīties.

Turpinās diskusija par mežu teritorijām, uzsverot, ka ir jāapzinās atšķirības starp meža lomu ciema teritorijā un ārpus ciema. **N.Balgālis** uzsver, ka arī no plānošanas pieredzes, piemēram, pilsētu teritorijā zonējumu “Mežs” neizmanto, jo tās netiek tiek paredzētas kā saimniecisko mežu teritorijas.

N.Millere uzsver, ka svarīgs ir koncepts, cik daudz zaļās teritorijas gribam redzēt.

D.Žigure atgādina par diskusiju par Stīpniekiem un zaļo teritoriju. Ja mežam ciemā piemēro pieeju - ja ir mežs, tad viņu drīkst nocirst tāpēc, ka viņš ir izaudzis - tas nozīmē, ka Stīpniekiem blakus esošo kāpu drīkst nocirst tāpēc, ka mežs tur ir izaudzis. Ja gribam veidot zaļu vidi, tad jāveido apstākļi, lai to varētu noturēt un saglabāt.

N.Millere piekrīt arī **Bojāra** kungam, jo ir jārēķinās ar īpašnieka tiesībām, bet jārod kompromisu starp aizliegšanu cirst un zaļās teritorijas saglabāšanu.

A.Puide definē problēmu, kad nocērt mežu un vietā uzbūvē mājas. Mežus ir jāapsaimnieko, bet tā vietā nevar būvēt mājas.

M.Bojārs pauž viedokli, ka mežus nevajag noteikt par dabas aizsardzības teritorijām.

D.Žigure atgādina, ka nav runa par ciršanas aizliegumu, bet par ciršanu kailcirtē. Jautājums ir par to, vai mēs meža vietā kādus 10 gadus gribam pliku vietu, ja tas ir ciema teritorijā, vai arī gribam to redzēt kā potenciāli rekreācijai izmantojamu teritoriju. Nav runa par to, ka mežu nedrīkst apsaimniekot. Runa ir arī par to, kādas ir iespējas meža izvešanai, vai ir tam piemērota infrastruktūra. Izejot no tā ir jārēķinās ar ciršanas veidiem un apjomiem.

Notiek diskusijas par meža statusu ciema teritorijā – vai ciema administratīvajā teritorijā var būt mežs, par mežaparka apbūves teritorijām, ko atļauj teritorijas plānojums. Tiek minēts piemērs par Lielupes krastu Babītē, kur par katra koka nociršanu ir jāmaksā milzu naudu. Secināts, ka ir atšķirīgas situācijas un nosacījumi mežu statusam atkarībā no funkcionālā zonējuma un Meža likuma prasībām.

I.Krēmere noslēdzot diskusiju par mežiem aicina visus uz tikšanos ar SIA “Rīgas meži” 26. augustā Skultes dienas centrā plkst. 18:00., kur tiks runāts par mežu apsaimniekošanas plāniem 2021. un 2022. gadā, rekreācijas teritorijām ar mērķi meklēt kompromisus un risinājumus. Informācija ir publicēta mājas lapā. Pašvaldība cer uz konstruktīvu diskusiju šajā jautājumā. **D.Žigure** papildina, ka daudzi iedzīvotāji, kas parakstījuši konkrēto iesniegumu, nemaz nav runājuši ar “Rīgas mežiem”, bet uzreiz vērsušies ar iesniegumu pašvaldībā, kaut gan ir iespēja pārrunāt un precizēt cirsmu plānus ar meža īpašnieku.

N.Millere jautā, vai iesniegumi šajā jautājumā tiek noraidīti?

I.Krēmere atbild, ka ierosināts noraidīt, jo nevaram to attiecināt uz visu novadu.

D.Žigure skaidro, ka Likums atļauj aizliegt kailcirtes ciemā, jautājums vai to akceptējam un liekam iekšā apbūves noteikumos vai nē. Tā ir izšķiršanās, ja nonāksim līdz 4. redakcijai. Šobrīd ciema teritorijā jebkuru DA teritoriju īpašnieks var kailcirtē nocirst.

A.Puide atgriežas pie jautājuma par mežu izciršanu apbūves vajadzībām, diskutē par mežaparka apbūves lietderību un mērķi, nosacījumiem. **P.Pikše** uzskata, ka nevajag ierobežot esošo meža īpašnieku tiesības, bet jāuzrauga, vai viss tiek izdarīts korekti un mežs tiek kulturāli atjaunots.

Pie esošā plānojuma, tur, kur noteikta apbūves teritorija vietā, kur faktiski ir mežs, nav tiesību aizliegt nocirst mežu. Tas ir jārisina, pie nākamām plānojuma izmaiņām. Detālplānojuma Mākoņi gadījumā nav pamata noraidīt savrupmāju apbūves veidošanu.

D.Žigure turpina komentēt saņemtos iesniegumus par apbūves noteikumiem, atsevišķos gadījumos sniedzams tikai skaidrojums.

Detalizētāk tiek diskutēts par iesniegumu, kur prasīts par Bieriņu purva attīstības īstenošanu - kādus pasākumus ir īstenojusi pašvaldība. Tiek atzīmēts, ka virzība ir un plāni ir, tai skaitā Attīstības programmā iekļauti, taču tie nav tuvāko gadu investīciju jautājums, bet skatāms tālākā periodā.

A.Puide jautā par Bieriņu purvu - pašvaldība ir nopirkusi zemes vienību pie kuras nevar piekļūt, jo ceļš nav koplietošanas. Pašvaldībai būtu jāskata jautājums par ceļiem.

D.Žigure: norāda, ka jautājums ir – kam jābūt pirmajam – ceļam uz tukšu teritoriju vai attīstītāja iecerei, kurai par pamatu būtu šāda ceļa izbūve. Uz labiekārtotu teritoriju vai estrādi var arī ar kājām aiziet.

L.Erdmane norāda, ka pašvaldības īpašumam ir iespēja piekļūt no Bašēnu ceļa puses.

D.Žigure turpina, ka sarkanās līnijas gar meža malu veidotu piekļuvi gan atsevišķiem īpašumiem, gan DA teritorijām. Virzība stratēģijas īstenošanai ir, taču šobrīd vēl nav konkrētu projektu, kad purvā būs nepieciešams kaut ko izbūvēt. Tas, kam no šī iesnieguma izskatīšanas būtu jāizriet - pie jaunas stratēģijas izstrādes būtu konceptuāli jānosprīž vai mēs Bierīņu purvu turpinām attīstīt vai tomēr administratīvo centru veidojam kaut kur uz esošo centru bāzes. Attiecīgi tad arī būtu pielāgojams atbilstošs zonējums.

N.Millere akcentē, ka trūkst koncepta. Varbūt tad šobrīd ir jāpieņem lēmumu, ka šo teritoriju paredzam koncertzālei, rekreācijai u.t.t.

D.Žigure piekrīt, bet norāda, ka tas ir stratēģijas jautājums, ne teritorijas plānojuma. Bet par to jādomā un ir jāizšķiras vai purvu atstājam kā zaļu teritoriju, paredzam lauksaimniecībai vai paredzam to kā apbūvējamu. Mēs nevaram vienlaicīgi cerēt, ka tur būs apbūve un veidot infrastruktūru, bet vienlaicīgi arī darīt kaut ko pilnīgi pretēju.

M.Bojārs jautā, kādēļ nevar būt lauksaimniecības teritorijas zonējums un kā tas traucē tālākai teritorijas attīstībai? Ja šobrīd īpašnieks gribētu audzēt mellenes, brūklenes vai dzērvenes, kāpēc nevarētu ļaut to darīt? Kādēļ tur obligāti jābūt daudzdzīvokļu mājām?

D.Žigure atbild, ka nav obligāti jābūt, bet nevar zonējumu grozīt pretēji stratēģijā paredzētajam.

L.Erdmane norāda, ka var katrs savā īpašumā var audzēt, tikai jautājums vai savām vajadzībām vai priekš pārdošanas. Tas arī atkarīgs no lietošanas mērķa, ko var piešķirt atbilstoši plānojumam.

N.Balgālis vērs deputātu uzmanību uz to, ka šīs teritorijas lielums, iespējamais iedzīvotāju skaits, iespējamās nepieciešamās investīcijas - to vajadzētu izvērtēt ar skaitļiem, saprotot laiku, cik ilgi tas notiek, jo tas ir kaut kas masīvs. Vajadzīga plānošana ar skatījumu.

A.Puide norāda, ja ieguldīs lielu naudu, tad tas būs centrs.

G.Ruskis bilst, ka privāto māju iedzīvotāji, kam tur apkārt ir mājas, dīķi, iebildīs.

I.Krēmere skaidro, ka pie jaunas stratēģijas izstrādes jālemj, kādu izmantošanu tur paredzam, bet ir jāievēro dokumentu hierarhija. Šobrīd nevar likt lauksaimniecības teritoriju, jo tas neatbilst stratēģijai. Mēs nevaram mētāties no meža uz lauksaimniecību un tad uz apbūvi. Izstrādāsīm ilgtspējīgas attīstības stratēģiju, tad varēs palikt purvs, ja tā lemsim pie kopējās attīstības vīzijas.

Turpinās diskusija par to, kādas pagaidu izmantošanas pieļaujams izmantot šobrīd neapbūvētajā Bierīņu purva teritorijā un kā paredzēt pagaidu izmantošanu TIN teritorijas nosacījumos.

A.Puide norāda, ka pēc laika, kad būs jāizstrādā jauns plānojums, iespējams pie šādiem mērķiem vairs neatgriezīsīties, tādēļ šobrīd nav lietderīgi turpināt detalizētu diskusiju par šiem jautājumiem. Norāda, ka ir daudz neskaidrību par ceļiem - ir iezīmēti daudzi ceļi, kas neeksistē. Ja tie jau šobrīd ir iezīmēti kā pašvaldības ceļi, tad ir jautājums - ja īpašnieks nodod ceļu pašvaldībai, tad tā ir pašvaldības kompetence tos apsaimniekot? Ja tā, tad vai esam tam gatavi? Kāpēc tie ir iezīmēti kā esošie un kā nākotnes pašvaldības ceļi?

L.Erdmane atbild, skaidrojot mērķi - lai pašvaldība likumīgi varētu tos uzturēt. Ja iet runa par pašvaldības nozīmes ielām vai ceļiem, pašvaldībai tās ir jāuztur, nevis jābūvē.

A.Puide norāda uz iezīmētiem ceļiem, kas faktiski dabā neeksistē.

D.Žigure skaidro, ka tas ir nākotnes plānošanas dokuments un loģiski, ka ir iezīmēts kaut kas tāds, kas vēl neeksistē. Tiek izskaidroti ceļu kartes apzīmējumi un grafisko materiālu saturs. Norāda, ka 3.redakcijas apspriešanas laikā nav saņemti jauni iesniegumi par ceļa statusu.

Tiek turpināts ar atlikušo iesniegumu izrunāšanu, tai skaitā par Detālplānojumu izvērtēšanas jautājumu – skaidrots, ka nav iespējams paredzēt noteikt atļauto izmantošanu atbilstoši tam kā tas ir katrā detālplānojumā (tai skaitā ir mainījušies zonējumu apzīmējumi un saturs). Detālplānojumi ir izvērtēti, un meklējot kompromisu starp esošo situāciju, plānojumu un iesniegumiem, pieņemts risinājums zonējumam un detālplānojuma statusam - atcelt vai saglabāt. M.Bojārs uzsver, ka ir pretrunīga informācija par detālplānojumu integrēšanu, to atbilstību grozījumu risinājumam, tādēļ uzskata, ka, ja deputātiem jālemj par to atcelšanu vai integrēšanu, tad ir jādod iespēja deputātiem ar katru situāciju iepazīties, izvērtēt pāri par 200 spēkā esošos detālplānojumus. Deputāti nevar uzticēties tikai speciālistu teiktajam.

D.Žigure piekrīt, ka tas ir atbildīgs lēmums un sarežģīts jautājums, un ja nonākam līdz 4. redakcijai, tad šo detālplānojumu izvērtējumu var papildināt, un piedāvā atsevišķā sanāksmē kopā ar deputātiem, kas vēlas iesaistīties, visiem detālplānojumiem iet cauri un izvērtēt vai to integrēt vai atcelt.

P.Pikše jautā, vai nevaram nonākt tiesvedībā?

D.Žigure atbild, ka šāds risks būs vienmēr - gan par to, ka atceļam, gan par to, ka neatceļam. Tiek uzsvērts, ka nevar atcelt tikai tos detālplānojumus, kur atļautās izmantošanas sakrīt ar plānojumu, jo atstājot spēkā detālplānojumu, kas ir ar atšķirīgu izmantošanu, tieši tiek radīta šī pretrunīgā situācija, kad plānojumā un detālplānojumā ir atšķirīgi nosacījumi, par ko sabiedrība ir neizpratnē.

Ar sanāksmes dalībniekiem tiek diskutēts par dažiem konkrētiem detālplānojumiem un kur iespējams iepazīties ar atļauto izmantošanu.

Kopumā tiek secināts, ka saņemtie iesniegumi ir par risinājumiem, kas bijuši ietverti teritorijas plānojuma grozījumos jau pie iepriekšējām redakcijām, nevis kā izmaiņas pēc 2.redakcijas publiskās apspriešanas. Daļa iesniegumu ir tādi, kas attiecas uz iepriekš noraidītiem priekšlikumiem. Tas ļauj prognozēt, ka arī pie turpmākās plānojuma grozījumu izstrādes aizvien tiks saņemti iebildumi par iepriekš diskutētiem risinājumiem un jebkuras izmaiņas var radīt jaunas situācijas un iebildumus.

3. Priekšlikums Teritorijas plānojuma grozījumu tālākai virzībai

M.Bojārs izsaka priekšlikumu izbeigt Teritorijas plānojuma grozījumu izstrādi, balstoties uz to, ka kopš 2017. gada, kad tika uzsākta grozījumu izstrāde, situācija ir valstiski mainījusies – ir pieņemta teritoriālā reforma. Grozījumi šajā brīdī būtu jāatstāj bez virzības un speciālistiem būtu jāformulē atbilstošs pašvaldības lēmuma projekts.

Notiek diskusija par priekšlikumu (**Millere, Puide, Krēmere, Pikše**). Tiek uzsvērts, ka iepriekš jūnijā pašvaldībā ir bijusi diskusija par grozījumu apturēšanu, bet tika izlemts pabeigt 3.redakcijas apspriešanu, lai noskaidrot sabiedrības viedokli. Apspriešana parādīja sabiedrības neapmierinātību ar plānotajiem grozījumiem – tas ir jāņem vērā lemjot par tālāko virzību un var būt par pamatu mainīt līdzšinējo pašvaldības viedokli. Šobrīd tiek izskatīti priekšlikumi un ir jāpieņem lēmums par

tālāko virzību – apstiprināt, izstrādāt 4. redakciju, vai pārtraukt. Ņemot vērā šo lēmumu, tad speciālisti gatavo lēmumprojektu.

L.Kadiģe, A.Puide un I.Krēmere min pamatojumu izstrādes pārtraukšanai, tai skaitā saistībā ar jautājumu par ieguldīto līdzekļu izlietojumu. Norāda, ka lēmumam par izstrādes apturēšanu ir daudzi būtiski iemesli – būtiskas izmaiņas plānošanas situācijā kopš brīža, kad uzsākta dokumenta izstrāde, tai skaitā grozījumi normatīvajā regulējumā, valdības lēmumi par pilsētas statusa piešķiršanu, VARAM ministra publiski paustais viedoklis par plānošanas dokumentu izstrādes lietderību pēc reformas likuma pieņemšanas (kas tiek uzskatīta par nelietderīgu resursu izlietojumu, ņemot vērā nepieciešamību uzsākt jaunizveidoto apvienoto novadu plānošanas dokumentu izstrādi). Faktiski būtu jāpārvērtē grozījumu izstrādes mērķi, kas noved pie jauna uzdevuma ar citiem mērķiem (tai skaitā laika ziņā jau jāsāk ar Babītes novadu kopīga plānojuma izstrāde) un pavisam citas dokumenta redakcijas. Apspriešanas laikā saņemtie iesniegumi norāda, ka visdrīzāk arī pie nākamajām redakcijām būs papildus jauni iebildumi.

N.Balgalis papildus norāda uz esošo plānošanas sistēmu, kas neļauj pašvaldībai pabeigt teritorijas plānojumu pēdējo redakciju paredzot to tikai “apskatīšanai”, bet tiek paredzēts to nodot jaunai publiskai apspriešanai un sagaidīt par to priekšlikumus, un tā tas var turpināties bezgalīgi.

D.Žigure vērš uzmanību, ka normatīvais regulējums apturēšanas gadījumā paredz tālāku izstrādi atbilstoši jaunam darba uzdevumam.

I.Krēmere vēlreiz uzsver argumentus, kas pamatotu lēmumu pārtraukt izstrādi, vienlaikus norādot, ka speciālistiem viennozīmīgi būs grūtāk strādāt, ja grozījumi netiek apstiprināti. Tai skaitā būs daudz negāciju, liels spiediens, daudz lokālplānojumu ierosinājumi. Bet lēmums ir deputātu ziņā, un situācija nav vienkārša.

N.Millere jautā kāda jēga ir visam izdarītajam, ja apturam grozījumus?

D.Žigure paskaidro, ka līdz šim izstrādātie plānojuma grozījumu risinājumi un arī saņemtie iedzīvotāju viedokļi var tikt izmantoti pie jauna plānojuma izstrādes vai arī pie lokālplānojumu izstrādes, atkarībā no darba uzdevuma un mērķa – paveiktais nav uzskatāms par lieki iztērētu naudu un laiku. Bet šobrīd ir svarīgi, ka apspriešanai ir jābeidzas ar lēmumu – apstiprinām, pilnveidojam vai noraidām. Lai lēmumu pieņemtu, ir jābūt ziņojumam par apspriešanas gaitu (tas jāpublicē obligāti), par saņemtajiem priekšlikumiem, to vērā ņemšanu vai noraidīšanu. Žigure aicina izteikt viedokļus, vai 1) ziņojumā būtu norādāmas atbildes uz iesniegumiem vadoties no sagatavotā priekšlikuma, bet paskaidrojot, ka tās netiek ņemtas vērā šajā brīdī, bet tiks izvērtētas pie nākamā plānojuma izstrādes, vai tomēr 2) nenorādīt sagatavoto priekšlikumu, par kuru šodien neesam ne detalizēti diskutējuši, ne vienojušies, atstājot iesniegumu bez konkrētas atbildes, pieņemot to zināšanai un informējot par TPG izstrādes izbeigšanu. Ir svarīgi par šo vienoties tagad, jo gatavojot lēmumprojektu, pēc normatīvā regulējuma prasībām ir jāpievieno ziņojums par iebildumu vērā ņemšanu vai noraidīšanu, ziņojums par publisko apspriešanu, un tas ir arī par pamatu, lai sniegtu atbildes ierosinātājiem.

N.Balgalis norāda, ka pareizāk būtu tikai norādīt, ka izstrāde ir pārtraukta, nesniedzot skaidrojumu par pašu iesnieguma jautājumu. Jo jebkurai citai atbildei sekos pretjautājums, kādēļ tad tiek kaut kas apsolīts, ja tālāk jautājums nemaz netiek virzīts. Papildus informē, ka, ņemot vērā valstī notiekošo reformu faktiski visā Latvijā, t.sk. Rīgas pilsētā, nav iespējams pabeigt Teritorijas plānojumu, jo pēc būtības pēdējā redakcija būtu tikai izliekama apskatīšanai, bet likumā tā

joprojām saucas par apspriešanu. Jebkurš var ierosināt tālākas izmaiņas – lielākas vai mazākas, un pašvaldības ieskatā tās var tikt uzskatītas par redakcionālām, bet ja tās tiek atbalstītas, tad faktiski ir veiktas izmaiņas, un to traktē kā izmaiņas, par kurām sabiedrībai nav bijusi iespēja izteikties. Faktiski, līdz ar to plānošanas process ir paralizēts. Mārupe nav vienīgā pašvaldība, kura ir šādā situācijā.

I.Dūduma atbalsta priekšlikumu izbeigt izstrādi, vēršot uzmanību uz to, cik daudz šobrīd ir priekšlikumu un cik daudz ir debašu. Ar pilsētas statusu un novadu reformu šobrīd esam tupikā. Pie šādiem apstākļiem faktiski process ir jāsāk no sākuma. Cilvēku neapmierinātība ir rādītājs, ka kaut kas nav kārtībā.

D.Žigure konstatē, ka daļa no neapmierinātajiem būs apmierināti, jo nebūs izmaiņu.

N.Balgalis ierosina, ka kā instruments situācijās, kur ir ļoti aktuālas izmaiņas, paliek lokālpilānojumi. Var tik atsevišķi skatīta detālpilānojumu atcelšana.

A.Puide jautā, vai Izstrādātāja priekšlikums ir četreiz mēnesī uzsākt jaunus lokālpilānojumus.

N.Balgalis apstiprina, jo, iespējams, tā ir vienīgā izeja attīstīties, un jāskatās lokālpilānojumos ir nedaudz plašāk.

Turpinās diskusija par Lokālpilānojumu izstrādi, uzsverot, ka, lai attīstītos lokāli, ir jāņem par pamatu globāls redzējums, kas šobrīd mums iztrūkst. Esošo stratēģiju juridiski ir jāpiemēro, bet faktiski ir jāskatās jau uz apvienoto novadu stratēģiju. Problēmu rada arī spēkā esošie detālpilānojumi.

I.Krēmere aicina vienoties par dokumenta tālāko virzību.

P.Pikše interesējas, kā lemjam par iesniegumiem.

Diskusijās sanāksmes dalībnieki vienojas, ka šajā situācijā sniedzama atbilde, ka priekšlikums ir pieņemts zināšanai. Nezinot, kad un ar kādu mērķi tiks turpināta plānojuma grozījumu vai jauna plānojuma izstrāde, pašvaldība nevar apsolīt, ka ierosinājums tiks ņemts vērā, kā arī nav zināms, vai pie jauna darba uzdevuma vispār konkrēts priekšlikums būtu vērtējams. Tādēļ, lai nemaldinātu iesniedzēju, atbildē norādāms tikai fakts, ka iesniegums pieņemts zināšanai, bet grozījumu izstrāde pārtraukta. Tāpat secināts, ka nav pamata īpaši rosināt jaunu lokālpilānojumu izstrādi, jo ne vienmēr būs iespējams atbalstīt lokālpilānojuma izstrādi (ja izmaiņas tiek veiktas tikai vienā īpašumā, tās var konfliktēt ar izmantošanu apkārtējos īpašumos, kas lokālpilānojuma gadījumā netiktu mainīta).

N.Balgalis ierosina lēmumprojekta par izstrādes izbeigšanu atsaukties uz sekojošiem apstākļiem: administratīvā reforma, ministrijas pieeja plānošanas dokumentu virzībai šajā periodā, un pašvaldības rīcības risinot attīstības jautājumus (t.sk lokālpilānojumi).

Sanāksmes dalībnieki vēlreiz diskutē par lokālpilānojumu situācijām un vienojas neakcentēt lokālpilānojumu rosināšanu, jo pie neskaidriem un mainīgiem plānošanas nosacījumiem, būs situācijas, kad to labāk neatbalstīt. Spēkā ir esošais plānojums un uz tā pamata arī ir risināmi teritorijas attīstības priekšlikumi.

M.Bojārs aicina darba grupu vienoties balsojot, lai specialisti var sagatavot attiecīgu lēmumprojektu par plānojuma grozījumu izstrādes izbeigšanu.

Klātesošie sanāksmes dalībnieki izsaka viedokli par Mārupes novada teritorijas plānojuma 2014.-2026.gadam grozījumu izbeigšanu: Par - A.Puīde, J.Lībietis, M.Bojārs, I.Dūduma, V.Kārklīšs, J.Lagzdkalns, L.Kadiģe, P.Pikģe, G.Ruskis, Atturas - N.Millere, neviens nav pret.

Lēmums par TPG tālāko virzību:

Ņemot vērā balsojumu, Darba grupa rosina izskatīšanai Attīstības un vides jautājumu komitejas sēdē iesniegt lēmumprojektu **par Mārupes novada teritorijas plānojuma 2014.-2026.gadam grozījumu izstrādes izbeigšanu.**

Sanāksme tiek slēgta plkst. 12:02

Sanāksmes vadītāja:

/D.Žģgure/

Protokolētāja:

/K.Alpa-ģulmane/

1. Pielikums. Sanāksmes dalģbģnieku saraksts